

Govor Svetog Oca Ivana Pavla II. u zagrebačkoj zračnoj luci

ZAGREB, 2. LISTOPADA 1998.

“Gospodine Predsjedniče Republike, štovana gospodo predstavnici Vlade,

časna braćo u biskupstvu, predraga braćo i sestre!

1. Božja mi Providnost omogućuje da danas ponovno stupim na hrvatsko tlo: upravo počinjem svoj drugi pastirski pohod ovoj dragoj zemlji. Ovo je apostolsko putovanje na neki način nastavak putovanja koje sam mogao ostvariti u rujnu 1994. Tada se je moj pohod ograničio samo na glavni grad.

Drago mi je što sam mogao prihvatiti pozive koji su mi stizali s raznih strana: od biskupâ ove zemlje, od gospodina Predsjednika Republike, od predstavnika Hrvatske vlade i Hrvatskoga državnog sabora, kao i od običnih građana. Zahvaljujem gospodinu Predsjedniku Republike na uistinu srdačnim riječima, koje mi je upravo uputio, i na očitovanoj dobrodošlici. Pozdravljam predstavnike Vlade i ostale ugledne osobe, koje su svojom nazočnošću željele počastiti ovaj susret.

Srdačno pozdravljam i sve vas koji ste se ovdje sabrali da mi poželite sretan dolazak. Moj se pozdrav preko vas širi na sve stanovnike ove plemenite zemlje, bogate vjerom, poviješću i kulturom.

2. Dolazim k vama kao *hodočasnik Evanđelja* slijedeći stope prvih svjedoka vjere. Dolazim ubrati plodove hrabroga svjedočanstva što su ga pružali pastiri i vjernici sve od prvih stoljeća kršćanstva. Ti su se plodovi očitovali u svemu svojem bogatstvu posebno u teškim vremenima: u doba rimskih progona, na početku, zatim u doba turskoga prodora i okupacije, te, u najnovije vrijeme, u doba strašnoga komunističkog progona. Kako ne ostati zadivljeni pred uzorima vjere kao što su sveti Dujam biskup te solinski, duvanjski, istarski, srijemski i sisački mučenici, sve do sluge Božjega Alojzija Stepinca, koji je s drugim svjedocima žarkim svjetlom osvijetlio ovo stoljeće kojim se završava drugo kršćansko tisućljeće?

Dolazim danas učvrstiti svoju braću u vjeri zahvalan Gospodinu za dvotisućljetnu nazočnost Crkve u ovim krajevima i za bogatu povijest hrvatskih katolika. Dolazim da tu svoju braću ohrabrim u nadi i da ojačam njihovu ljubav. Ovaj moj drugi pastirski pohod Hrvatskoj ima *dvije središnje točke*: proglašenje blaženim sluge Božjega Alojzija Stepinca, mučenika vjere, i proslavu 17 stoljeća grada Splita. S tim su povezana i dva hodočašća: u Mariju Bistricu, hrvatsko marijansko nacionalno svetište, i na Otok u Solinu, u hrvatsko marijansko prasnvetište, dva mjesta posebno važna za vjersku povijest vašega kraja.

Ovo će, dakle, putovanje biti u znaku pobožnosti hrvatskoga naroda prema Presvetoj Bogorodici. Želim zbog toga već sada Onoj, koju zazivate kao *Odvjetnicu Hrvatske, najvjerniju Majku*, povjeriti svoje korake u vašoj domovini. Njoj upravljam svoju prošnju da nastavi bdjeti nad hodom vašega naroda. Neka ga štiti i podupire u svjedočenju za Krista i Evanđelje i neka mu na njegovim životnim stazama pokazuje put vječnoga spasenja.

3. Životno je važno da hrvatski narod *ostane vjeran svojim kršćanskim korijenima* te da istodobno bude otvoren zahtjevima sadašnjega trenutka koji, iako nosi nemale teškoće, ipak omogućuje nazreti utješne razloge nade. Hrvatska zemlja je nakon nasilnoga i krvavoga rata, u koji se je našla upletena, napokon upoznala mir i slobodu. Sve su snage pučanstva sada usmjerene na postupno liječenje dubokih rana sukoba, na istinsko pomirenje među

svim etničkim, vjerskim i političkim skupinama stanovništva i prema uvijek sve većoj demokratizaciji društva.

Radujem se tomu i potičem na ustrajnost u zalaganju s velikodušnom odlučnošću. Ratne posljedice i način razmišljanja stvoren u doba komunističke vladavine stvaraju brojne zapreke. Prijeko je potrebno ne klonuti duhom. Solidarnom se suradnjom svih mogu i u razmjerno kratkom roku naći prikladna rješenja čak i za najsloženija pitanja.

Od srca želim da se u ovome dijelu Europe više nikada ne ponove neljudska stanja, koja su se ovdje dogodila nekoliko puta u ovome stoljeću. Neka se bolno i tragično iskustvo minulih desetljeća pretvori u pouku sposobnu rasvijetliti umove i ojačati volje te se budućnost ove zemlje, jednako kao i Europe i svega svijeta, može obradovati sve većemu rastu dogovaranja i suradnje također i među narodima različitih jezika, kultura i vjera.

Ovaj svoj pohod miloj Hrvatskoj počinjem riječima ljubavi i nade. Neka on pridonese tomu da se zemlja, koja je sastavni dio Europe, izgrađuje na trajnim vrijednostima. Želja mi je da iz davnih kršćanskih korijena ove zemlje provre jaka bujica životne limfe koja će sada već u zoru novoga tisućljeća osigurati procvat istinskoga humanizma za buduće naraštaje. Posebno bih želio da kršćani znaju dati odlučan zamah novoj evangelizaciji velikodušno svjedočeći za Krista Gospodina, Otkupitelja čovjeka.

Zazivam Božju pomoć na cijelu hrvatsku naciju i sve odsrca blagoslivljam!"

Ins., XXI., 2, 1998., str. 628 – 630.

Izvor: <https://ika.hkm.hr/govori-pape-ivana-pavla-ii-hrvatima/govori-pape-ivana-pavla-ii-hrvatima-1998-godina/>